

بررسی تأثیر برنامه تعديل رژیم غذایی بر یافته‌های اختصاصی کبدی در کودکان مبتلا به بیماری مزمن کبدی: کارآزمایی بالینی

سیدعلی جعفری^۱، آرامش رضائیان^{۲*}، زهرا نامجو^{۳*۴}، مجید غیورمیرهن^۵، زهرا قانعی فر^۶

- دانشیار گروه گوارش کودکان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.
- مرکز تحقیقات مراقبت مبتنی بر شواهد، مری پرستاری کودکان، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.
- مری گروه پرستاری کودکان، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.
- کارشناسی ارشد پرستاری کودکان، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.
- مری گروه پرستاری کودکان، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi بیزد، بیزد، ایران.
- مرکز تحقیقات سندروم متابولیک، دانشکده پزشکی، دانشکده پزشکی تغذیه، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.
- مرکز بین المللی یونسکو علوم پایه پزشکی و تغذیه انسانی، گروه تغذیه، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.
- دانش آموخته رشته تغذیه، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۱/۲۴، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۰/۱۱

چکیده

مقدمه: بیماری کبدی مزمن یکی از مهمترین بیماری‌هایی است که با تأثیر متقابل بر وضعیت تغذیه‌ای کودکان و نوجوانان سلامت آنان را تهدید می‌کند. مطالعه حاضر با هدف تعیین تأثیر برنامه تعديل رژیم غذایی بر یافته‌های اختصاصی کبدی در کودکان مبتلا به بیماری کبدی مزمن انجام شد. **مواد و روش‌ها:** این پژوهش یک کارآزمایی کنترل شده تصادفی با دو گروه و با به کارگیری روش پیش‌آزمون-پس‌آزمون بود که بر روی ۴۵ نفر گروه مداخله و ۳۰ نفر گروه کنترل در بیمارستان قائم مشهد انجام گرفت. گروه مداخله علاوه بر مراقبت معمول، برنامه آموزشی تعديل رژیم غذایی را طی ۶ جلسه کارگاه دریافت نمودند و بیماران گروه کنترل تحت مراقبت معمول قرار گرفتند. سطح بیلی روبین (توال، مستقیم)، آلبومین، پروتربومین، ترانس آمینازها (ALT) و آرمون‌های (AST) واحد‌های پژوهش، با استفاده از نمونه خون قبل از مداخله و پس از ۱۲ هفته پیگیری پس از مداخله مورد بررسی قرار گرفت. تحلیل داده‌ها با نرم‌افزار SPSS و آزمون‌های تی مستقل، تی زوجی، ویکلاسون، من ویتنی و خی دو انجام شد.

نتایج: نتایج حاصل از بررسی داده‌ها نشان داد که مداخله برنامه تعديل رژیم غذایی اثرات مثبتی بر یافته‌های اختصاصی کبدی دارد به نحوی که بین دو گروه کنترل و مداخله از نظر آزمون‌های اختصاصی کبدی زمان پروتربومین، آلبومین، آسپارتات ترانس آمیناز، آلتین ترانس اختلاف معناداری وجود داشت ($P < 0.05$). در رابطه با بیلی روبین توال و مستقیم، هپاتومگالی و اسپلنومگالی نتایج معنادار نبود ($P > 0.05$).

نتیجه‌گیری: با توجه به تأثیر مثبت مداخله آموزشی، توصیه می‌شود تا والدین و مراقبان بهداشتی جهت پیشگیری از عوارض نامطلوب بیماری کبدی در کودکان از برنامه آموزشی تعديل رژیم غذایی به عنوان راهکاری مؤثر استفاده کنند و مطالب آموزشی مرتبط در اختیار آنان قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: برنامه، تغذیه، یافته اختصاصی، بیماری مزمن کبدی.

*نویسنده مسئول: دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوqi بیزد، دانشکده پرستاری و مامایی، گروه پرستاری کودکان و نوزادان، تلفن: ۰۵۶۳۳۸۱۷۱۵، نامبر: ۰۵۶۳۳۸۱۷۱۵
Email: az.namjou@gmail.com

ارجاع: جعفری سیدعلی، رضائیان آرامش، نامجو زهرا، غیورمیرهن مجید، قانعی فر زهرا. بررسی تأثیر برنامه تعديل رژیم غذایی بر یافته‌های اختصاصی کبدی در کودکان مبتلا به بیماری مزمن کبدی: کارآزمایی بالینی. مجله دانش و تدرستی در علوم پایه پزشکی ۱۷:۱۴۰۱-۱۰.

مقدمه

یکی از بیماری‌هایی که سلامت کودکان را تهدید می‌کند بیماری مزمن کبدی است. بیماری کبدی مزمن عبارت است از فعالیت غیرطبیعی کبد به همراه التهاب و نکروز (حداقل ۶ ماه) ناشی از یکرشته اختلالات با علل و شدت متغیر بیماری کبدی مزمن طیف وسیعی از بیماری‌ها، از فرم غیر پیش‌روندۀ تا اشکال شدید را در بر می‌گیرد. اشکال شدید همراه با تشکیل اسکار و تغییر ساختمان کبدی است و در صورت پیشرفت نهایتی به بیماری سپریوز متنه‌ی می‌شود (۱). شایع‌ترین یافته‌های بالینی در بیماری‌های کبدی شامل زردی و کلستاز، بزرگی کبد، هایپرتانسیون و رید پورت، آسیت، نارسایی کبدی و آنسفالوپاتی کبدی مزمن می‌باشند. عالیم بالینی این بیماری‌ها مانند زردی، آسیت، هپاتومگالی، آسپلنوگالی، آنسفالوپاتی، آسیت، پریتونیت باکتریال خودبه‌خودی و خونریزی‌های مکرر عروق واریسی می‌تواند آثار منفی زیادی بر رفاه بیمار داشته باشد. از این‌رو، رضایت از زندگی و احساس خوب بودن در بیماری مزمن، هدف اصلی مراقبت و درمان است (۲). مطالعات نشان می‌دهند این بیماری صرف‌نظر از نوع بیماری به‌طور کلی کیفیت زندگی را کاهش می‌دهد (۲ و ۳) گیولاتی و همکاران بیان کردند کیفیت زندگی کودکان مبتلا به بیماری کبدی مزمن اتوایمیون به دنبال عالیمی مانند درد شکم، خستگی و نشانه‌های خلقی دچار آسیب می‌گردد (۴). از سوی دیگر این بیماری منجر به آسیب‌های پاتوفیزیولوژیک پیچیده‌ای در کبد می‌شود و از آنجایی که کبد ارگان اصلی متابولیسم غذا و انرژی است (۵)، آسیب به آن باعث اختلال در هضم، جذب، توزیع، ذخیره و کاربرد غذا در کودکان مبتلا می‌شود. بدین ترتیب علت زمینه‌ای بیماری در کودکان مبتلا هرچه باشد، می‌تواند منجر به بی‌کفایتی و سپریوز کبد شده و ممکن است در نهایت منجر به کلستاز شدید همراه با خارش، سوء جذب، سوء‌تعذیب و اختلال در رشد شود. سوء‌تعذیب در این بیماری کبدی پیچیده بوده و در بردارنده چندین مکانیسم از جمله کاهش دریافت غذایی، افزایش هدر رفت گوارشی، سوء‌تعذیب، افزایش مصرف انرژی و متابولیسم معیوب سویستراهای مختلف می‌باشد (۶). آثار سوء‌تعذیب ثانویه ناشی از این بیماری متفاوت بوده و شامل کمبود ویتامین‌های محلول در چربی، اختلال در رشد عمومی، اختلال در عملکردهای گوارشی، سرکوب اینمی و هایپوکسی می‌باشد. در حال حاضر سوء‌تعذیب مهمترین ریسک فاکتور عمدۀ برای پیوند کبد و افزایش عوارض و مرگ و میر مطرح می‌باشد (۷). کودکان مبتلا با دریافت خودبه‌خودی‌شان کمتر از میزان دریافت توصیه شده روزانه انرژی دریافت می‌کنند (۹). بی‌اشتهاای، تغییر در درک مزه، سپری زودرس، تهوع و استفراغ از عالیم شایع در کودکان مبتلا به بیماری کبدی مزمن می‌باشد و در دریافت ناکافی پروتئین و کالری دخیل هستند. بی‌اشتهاای تا حدی از افزایش سطوح در گرددش فاکتور نکروز تومور (tumor necrosis factor) و لپتین ناشی می‌شود (۱۰). همچنین با تغییر در متابولیسم آمینواسیدها که

منجر به افزایش سطوح تریپتوфан سرمی و در نتیجه افزایش فعالیت سروتوین‌تریک مغزی می‌شود، مرتبط است (۱۱). علاوه بر تجویز رژیم‌های با طعم نامطلوب، کمبود روی یا منیزیم می‌تواند در تعییر در ادراک طعم غذاها دخیل بوده و درنهایت منجر به تشدید بی‌اشتهاای و کاهش دریافت انرژی شوند (۹). سپری زودرس ناشی از اثرات مکانیکی دیستانسیون شکمی ثانویه به ارگانومگالی یا آسیت می‌باشد (۱۲). همچنین تهوع و استفراغ می‌تواند ناشی از افزایش سیتوکین‌های پیش‌التهابی و عوارض جانبی داروها باشد (۱۳). لذا تعذیب مطلوب در پیشگیری از آسیب‌های بعدی به کبد با افزایش انرژی در دسترس برای عملکردهای سنتز، ذخیره و سمتی‌زادی مؤثر است بدین‌صورت کیفیت دریافت غذایی کودک می‌تواند سپری پیشرفت بیماری کبدی و عوارض ناشی از آن را متاثر نماید. تعذیب می‌تواند با کاهش میزان سومون در گردن، آسیب هپاتوسیتی و سپری پیشرفت را آهسته‌تر کند و یافته‌های اختصاصی کبدی را بهبود بخشد (۱۴). تدا이یر غذایی مناسب در تأمین مراقبت مطلوب در کودکان مبتلا به بیماری کبدی ضروری است (۵). این تداییر باید فردی بوده و با تظاهرات موجود، تفسیر بررسی تعذیب‌های کودک و تداییر درمانی، همزمان باشد. تداییر تعذیب‌های باید بر اساس ماهیت و درجه سوء‌تعذیب شیرخوار یا کودک مبتلا به بیماری کبدی مزمن برنامه‌ریزی شوند (۱۵). برای بهبود وضعیت تعذیب‌های، تعادل مناسبی از ماکرو مغذی‌ها، میکرو مغذی‌ها و ویتامین‌ها ضروری است. اگرچه بررسی تعذیب‌های کامل باید در هر بیمار مبتلا به بیماری کبدی مزمن در ویزیت اول انجام‌شده و در ویزیت‌های بعدی برای مانیتور کردن بازتوانی تعذیب‌های مورد پیگیری قرار گیرد. در این راستا نتایج مطالعه امیرحمدی همکاران نشان داد بیماران مبتلا به بیماری کبد چرب غیرالکلی گوشت قرمز، چربی‌ها و شیرینی‌ها را بیشتر، غلات کامل، میوه و سبزی را کمتر دریافت می‌کردند. داشتن الگوی غذایی غربی با احتمال ابتلا به بیماری‌های کبدی و پیروی بالاتر از رژیم مدیرانه‌ای با استناتوز کبدی کمتر ارتباط داشت، همچنین نتایج نشان داد دریافت‌های غذایی مختلف بر بیماری کبد چرب غیرالکلی و عوامل مرتبط با آن اثر می‌گذارد (۱۶). همچنین نعیمی و همکاران نشان دادند رژیم کم کالری با کربوهیدرات متوسط در بهبود بارز عوامل متابولیک و وضعیت کبد در بیش از یک سوم بیماران کبد چرب غیرالکلی (Nonalcoholic NAFLD: Nonalcoholic fatty liver disease) در مدت ۶ هفته نقش دارد (۱۷).

پرستاران به عنوان مشاوران تعذیب، با ارزیابی وضعیت تعذیبی بیمار، وضعیت تعادل بین دریافت مواد مغذی و میزان نیاز به آن را بررسی می‌کند و بدین صورت در تسهیل مراقبت‌های تعذیب‌های نقش دارد به عبارتی با مداخله و آموزش به بیمار در مورد تعذیب و توصیه به مصرف کافی و همچنین نظارت بر عملکرد بیمار، کمک شایانی به وی می‌کند. همچنین می‌توانند به‌واسطه آموزش و توانمندسازی تعذیب‌های، نقش مهمی را در تعیین نیازهای تعذیب‌های و رژیم غذایی بیمار بازی کنند. همان‌طور که اشاره

کنترل وارد مطالعه شدند. اما پس از ریزش نمونه، دو بیمار از گروه کنترل بهدلیل حاد شدن بیماری و بستری در بیمارستان از مطالعه حذف شدند، نهایتاً تحلیل داده‌ها بر روی ۴۵ نفر از گروه مداخله و ۳۰ نفر از گروه کنترل انجام شد.

ابزار پژوهش شامل پرسشنامه دموگرافیک کودک شامل ۱۷ سوال به صورت ۴ سوال بسته پاسخ، ۱۳ سوال باز پاسخ بود که از طریق مصاحبه با مادر و مراجعته به پرونده تکمیل شد. جهت انجام مطالعه در ابتدای امر راهنمای آموزشی تعديل رژیم غذایی با مطالعه مقالات و منابع علمی معتبر به روش integrative در دو سطح تخصصی و عمومی با استفاده از نظر خبرگان و صاحبنظران به روش دلفی تدوین شد. پس از جمع‌بندی نهایی راهنمایها، مجدداً روابی آنها توسط اساتید مجروب گوارش کودکان، پرستاری کودکان، روش تحقیق و تعذیب به روش روابی محظوظ مورد ارزیابی قرار گرفت. سپس اسلامیدهای آموزشی بر اساس گایدلاین جهت آموزش در کارگاه و محتواهای آموزشی کارگاه‌ها به تفکیک جلسات تهیه شد. بروشور آموزشی در مورد بیماری مزمن کبدی برای استفاده کوکان مبتلا تدوین گردید.

واحدهای پژوهش در اولین مراجعته به کلینیک تعذیب و رژیم درمانی بیمارستان قائم، پس از بیان اهداف پژوهش و کسب رضایت آگاهانه از والدین آنها، کودکانشان توسط پژوهشگر متخصص تعذیب، ویزیت می‌شدند. پرسشنامه اطلاعات دموگرافیکی بر اساس گفته‌های مراقب ذیصلاح و پرونده بیمار تکمیل شد و پژوهشگر مواد غذایی مصری ۳ روزه کودکان را بررسی نمود و نمونه‌گیری خون جهت اندازه‌گیری سطوح بیلی روین (توتال، مستقیم)، آلبومین، PT، ترانس آمینازها (ALT,AST) از واحدهای پژوهش توسط پژوهشگر و کارشناس پرستاری که سابقه کار در بخش اطفال دارد انجام شد و بهوسیله Cold Box توسط پژوهشگر به آزمایشگاه مرکز تحقیقات بیوشیمی و تعذیب فرستاده شد. در این مراجعته همچنین برنامه حضور در کارگاه به اطلاع آنها رسانده می‌شد.

بعد از نمونه‌گیری مرحله برگزاری کارگاه‌ها آغاز شد. کارگاه‌ها شامل شش جلسه، طی دو هفته بود. جزئیات برنامه کارگاه‌ها شامل: ارایه مطالب مربوط به عملکرد کبدی و تعذیب، معروفی پروتئین‌ها، چربی‌ها، ویتامین‌ها و بیماری مزمن کبدی در جلسه اول، توضیح در مورد یافته‌های بالینی بیماری مزمن کبدی، سوءتعذیب، عدم تحمل‌ها بود و جلسه دوم آسیب‌های مربوط به هضم مواد غذایی، تعییر در متabolیسم پروتئین‌ها مورد بررسی قرار گرفت. در جلسه سوم پژوهشگر به معروفی و محاسبه انرژی برای کودک و سهم کالری کربوهیدراتات در رژیم کودک و نحوه محاسبه و انتخاب کربوهیدراتات برای کودک پرداخت و در جلسه چهارم محاسبه چربی و پروتئین، سهم کالریک چربی و پروتئین در رژیم غذایی کودک، نحوه محاسبه چربی و پروتئین در رژیم کودک و شناخت منابع چربی و پروتئین مفید برای کودکان مبتلا به بیماری مزمن کبدی انجام شد. همچنین در

شد کبد نقش مهمی در تعذیب ایفا می‌کند متأسفانه تعذیب مناسب برای کودکان دارای بیماری کبدی به خوبی شناخته نشده است اما تدبیر تعذیب‌های مناسب در تأمین مراقبت مطلوب در کودکان مبتلا به بیماری کبدی مزمن ضروری است زیرا با مداخلات غذایی زودرس و مناسب، منافع زیادی برای این کودکان حاصل می‌شود؛ با توجه به پیشنهاد مقالات موجودی به ضرورت انجام این مداخله (۵) و با توجه به تأثیر بیماری کبدی مزمن بر کیفیت زندگی و تأثیر متقابل بیماری مزمن کبدی و وضعیت تعذیب‌هایی، مطالعه حاضر باهدف تعیین تأثیر برنامه تعديل رژیم غذایی بر یافته‌های اختصاصی کبدی در کودکان با بیماری کبدی مزمن انجام شد.

مواد و روش‌ها

مطالعه حاضر یک کار آزمایی کنترل شده تصادفی با دو گروه و با به کارگیری روش پیش‌آزمون - پس‌آزمون اجرا شد که پس از اخذ مجوز از کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی مشهد و ثبت در مرکز ثبت پژوهش‌های کار آزمایی ایران (IRCT) با کد IRCT2015091424019N1 انجام گرفت. نمونه‌گیری با کسب رضایت کتبی آگاهانه از واحدهای پژوهش صورت گرفت. همچنین در مطالعه حاضر جهت رعایت اصول اخلاقی، پس از جمع‌آوری داده‌ها، به منظور رعایت اصول اخلاقی، ۶ جلسه کارگاه و ۱۲ هفته پیگیری که برای گروه مداخله برگزار شده بود، برای گروه کنترل نیز برگزار شد و گایدلاین تعديل تعذیب‌هایی در اختیار والدین کودک قرار گرفت.

نمونه‌گیری با روش در دسترس و بهوسیله سیستم HIS بیمارستان قائم صورت پذیرفت. معیارهای ورود به مطالعه شامل تابعیت ایرانی، بومی شهرستان مشهد، کودکان دارای سن ۲ تا ۱۸ سال، کودکانی که حداقل ۶ ماه از ابتلا آنها به بیماری کبدی سپری شده باشد، کودک به هیچ بیماری جسمی و روانی دیگری مبتلا نباشد (براساس گفته‌های والدین) معیار خروج در این مطالعه بدین شکل بود که کودکانی که تمایل به ادامه همکاری نداشته، نیازمند تعذیب TPN و یا تعذیب با تیوب بودند از مطالعه خارج می‌شدند.

جهت تعیین حجم نمونه با توجه به این که مطالعه‌ای در طی جستجوهای پژوهشگر یافت نشد که متغیر وابسته آن (علایم اختصاصی کبدی) مشابه مطالعه حاضر باشد؛ بنابراین در مطالعه حاضر، با محاسبه میانگین و انحراف معیار متغیر اصلی (علایم اختصاصی کبدی) و سپس با استفاده از فرمول «مقایسه میانگین دو جامعه»، حجم نمونه با استفاده از فرمول زیر تعیین شد. ضمناً در محاسبه حجم نمونه، سطح اطمینان ۹۵٪ و توان آزمون ۸۰٪ در نظر گرفته شد.

$$N = [z(1-\alpha/2) + z(1-\beta)]^2 / (S_1^2 + S_2^2) \times (m1 - m2)^2$$

در نهایت، بیشترین حجم نمونه محاسبه شده مربوط به متغیر آلkalین ترانسفراز آمیناز بود که معادل ۴۴ نفر در هر گروه بود؛ اما بهدلیل کمبود واحدهای پژوهش، ۷۷ نفر، ۴۵ نفر در گروه مداخله و ۳۲ نفر در گروه

شده است ($P<0.001$). به عبارت دیگر میانگین زمان پروتروموبین در گروه مداخله به سمت بهتر شدن و در گروه کنترل به سمت بدتر شدن، معنی دار شده است.

میانگین نمره آلبومین قبل از مداخله در گروه کنترل $4/6 \pm 0/3$ و در گروه مداخله $4/5 \pm 0/3$ بود که با توجه به ($P=0.37$) تفاوت آماری معنی داری نداشته است و دو گروه از نظر این متغیر همگن بودند. بعد از مداخله میانگین نمره در گروه کنترل $4/5 \pm 0/3$ و در گروه مداخله $4/6 \pm 0/3$ بود که از نظر آماری معنی دار نمی باشد ($P=0.70$). میانگین نمره در گروه کنترل از $4/6 \pm 0/3$ به $4/5 \pm 0/3$ تغییر یافت که با توجه به ($P=0.12$) معنی دار بوده است. میانگین نمره در گروه مداخله از $4/5 \pm 0/3$ به $4/6 \pm 0/3$ تغییر یافت. که تفاوت آماری معنی داری داشت ($P=0.07$). به عبارتی آلبومین به شکل معنی داری در گروه مداخله افزایش و در گروه کنترل کاهش یافته است.

میانگین نمره بیلی روین قبل از مداخله در گروه کنترل $2/6 \pm 0/2$ و در گروه مداخله $2/8 \pm 0/0$ که با توجه به ($P=0.587$) از نظر آماری معنی دار نمی باشد و دو گروه از نظر این متغیر همگن بودند. بعد از اجرای مداخله میانگین نمره در گروه کنترل $2/7 \pm 0/2$ و در گروه مداخله $2/8 \pm 0/0$ بود که از لحاظ آماری معنی دار نمی باشد ($P=0.294$). میانگین نمره در گروه کنترل از $2/6 \pm 0/2$ به $2/7 \pm 0/2$ تغییر یافت میانگین این متغیر در گروه کنترل به سمت افزایش معنی دار می باشد ($P<0.001$). ولی در گروه مداخله میانگین نمره تغییر نکرده است ($P=0.063$).

میانگین نمره بیلی روین مستقیم قبل از مداخله در گروه کنترل $1/1 \pm 0/04$ و در گروه مداخله $1/2 \pm 0/0$ که از نظر آماری معنی دار نمی باشد ($P=0.535$). دو گروه از نظر این متغیر همگن بودند. بعد از اجرای مداخله میانگین نمره در گروه کنترل $1/7 \pm 0/0$ و در گروه مداخله $1/2 \pm 0/0$ بود که با توجه به ($P=0.874$) تفاوت آماری معنی داری نداشتند. میانگین نمره در گروه کنترل از $1/1 \pm 0/04$ به $1/1 \pm 0/09$ تغییر یافت ($P=0.063$). در گروه مداخله میانگین نمره تغییر نکرده است ($P=0.341$). میانگین نمره AST قبل از مداخله در گروه کنترل $11/4 \pm 1/7$ و در گروه مداخله $10/3 \pm 4/68$ بود که با توجه به ($P=0.028$) از نظر آماری معنی دار می باشد. میانگین نمره AST در گروه کنترل کمتر از گروه مداخله بود. بعد از اجرای مداخله میانگین نمره در گروه کنترل $12/0 \pm 1/30$ و در گروه مداخله $12/0 \pm 1/30$ که با توجه به ($P=0.08$) معنی دار نمی باشد. میانگین نمره در گروه کنترل از $11/4 \pm 1/7$ به $12/0 \pm 1/30$ تغییر یافت. میانگین نمره در گروه کنترل به سمت افزایش معنی دار شده است ($P<0.001$). میانگین نمره در گروه کنترل به سمت افزایش معنی دار بوده است ($P=0.001$). میانگین نمره در گروه مداخله از $10/3 \pm 4/68$ به $7/6 \pm 5/56$ تغییر یافت میانگین نمره در گروه کنترل از $11/4 \pm 1/7$ به $9/0 \pm 1/11$ تغییر یافت. میانگین نمره در گروه کنترل به سمت کاهش معنی دار می باشد ($P<0.001$). به عبارتی بعد از اجرای مداخله میانگین نمره

پنجمین جلسه معرفی و نحوه محاسبه مینرالها و ویتامین ها صورت پذیرفت. در جلسه پایانی به عنوان یک جلسه عملی محاسبه توالت انژی، کربوهیدرات، پروتئین، چربی و ویتامین توسط پژوهشگر و مراقب ذیصلاح انجام شد.

پیگیری در این مطالعه شامل ۱۲ هفته بود که مراقب بیمار از ابزار تماس تلفنی، جلسات مشاوره منظم و فرم های Recall ۲۴ ساعته ۳ روزه و Record ۲۴ ساعته استفاده کرد. طی ۴ هفته اول هفته ای یکبار و طی ۴ هفته دوم هر ۲ هفته یکبار، مراقبین در جلسه مشاوره حضور یافتند. در این جلسات به سوال های آنان در مورد تعییت از رژیم فوق پاسخ داده شد. بعد از مرحله پیگیری ۱۲ هفته ای ارزیابی مجدد یافته های اختصاصی کبدی، شامل زردی، همچنین آزمایشات ALT, P, bill, Alb, AST صورت گرفت.

تجزیه و تحلیل داده توسط نرم افزار SPSS انجام شد. به منظور توصیف مشخصات واحد های پژوهش از آمار توصیفی شامل توزیع فراوانی و درصد (برای متغیرهای کیفی)، میانگین و انحراف معیار (برای متغیرهای کمی) استفاده شد. به علاوه جهت بررسی طبیعی بودن توزیع متغیرهای کمی از آزمون های آماری کلموگروف- اسمیرنوف و شاپروروبلک استفاده شد. برای بررسی همگنی دو گروه از نظر متغیرهای کمی نرمال از آزمون تی مستقل و متغیرهای کمی غیرنرمال آزمون من بوتنتی و در مورد متغیرهای کیفی از آزمون خی دو و دقیق فیشر استفاده گردید. سطح معنی داری 0.05 مدل نظر قرار گرفت.

نتایج

تجزیه و تحلیل داده ها در این مطالعه بر روی ۷۷ نفر از کودکان مبتلا به بیماری مزمن کبدی انجام شد. دو گروه از نظر متغیرهای دموگرافیک همگن بودند (جدول ۱).

نتایج حاصل از بررسی داده ها با آزمون من بوتنتی نشان داد بین آزمون های اختصاصی کبدی مورد بررسی میانگین زمان پروتروموبین، آلبومین، آسپارتات ترانس آمیناز، آلتین ترانس آمیناز بین دو گروه کنترل و مداخله بعد از مداخله اختلاف معنی داری وجود داشت (جدول ۲).

میانگین نمره زمان پروتروموبین قبل از مداخله در گروه کنترل $14/1 \pm 1/1$ و در گروه مداخله $13/2 \pm 1/1$ بود که با توجه به ($P=0.114$) تفاوت آماری معنی داری نداشتند و دو گروه قبل از مداخله از نظر این متغیر همگن بودند بعد از مداخله میانگین نمره در گروه کنترل $14/0 \pm 1/6$ و در گروه مداخله $13/8 \pm 1/5$ بود که از نظر آماری معنی دار نمی باشد ($P=0.922$).

میانگین نمره در گروه کنترل از $13/2 \pm 1/1$ به $14/0 \pm 1/6$ تغییر یافت میانگین این متغیر در گروه کنترل به سمت افزایش معنی دار بوده است ($P<0.001$). میانگین نمره در گروه مداخله از $13/8 \pm 1/5$ به $14/1 \pm 1/5$ تغییر یافت. میانگین این متغیر در گروه مداخله به سمت کاهش معنی دار

میانگین نمره هپاتومگالی قبل از مداخله در گروه کنترل $14/9 \pm 1/1$ و در گروه مداخله $15/3 \pm 1/2$ بود که با توجه به ($P=0/642$) از نظر آماری معنی‌دار نمی‌باشد. بعد از اجرای مداخله میانگین نمره در گروه کنترل $14/8 \pm 1/4$ و در گروه مداخله $15/1 \pm 1/2$ که با توجه به ($P=0/531$) از نظر آماری معنی‌دار نمی‌باشد. میانگین نمره در گروه کنترل از $14/9 \pm 1/1$ به $14/8 \pm 1/4$ تغییر یافت ($P=0/321$). میانگین نمره در گروه مداخله از $15/3 \pm 1/2$ به $15/1 \pm 1/2$ تغییر یافت ($P=0/248$).

میانگین نمره اسپلنومگالی قبل از مداخله در گروه کنترل $10/3 \pm 1/02$ و در گروه مداخله $10/8 \pm 1/1$ بود که با توجه به ($P=0/843$) از نظر آماری معنی‌دار نمی‌باشد. بعد از اجرای مداخله میانگین نمره در گروه کنترل $10/3 \pm 1/02$ و در گروه مداخله $10/8 \pm 1/8$ که با توجه به ($P=0/721$) از نظر آماری معنی‌دار نمی‌باشد. میانگین نمره در گروه کنترل از $10/3 \pm 1/02$ تغییر نیافت ($P=0/231$). میانگین نمره در گروه مداخله از $10/8 \pm 1/8$ به $10/8 \pm 1/8$ تغییر یافت ($P=0/369$).

AST در گروه کنترل به سمت بدتر شدن و در گروه کنترل به سمت بهتر شدن از نظر آماری معنی‌دار شده است.

میانگین نمره ALT قبل از مداخله در گروه کنترل $70/5 \pm 51/7$ و در گروه مداخله $119/8 \pm 10/5/4$ بود که با توجه به ($P=0/144$) از نظر آماری معنی‌دار نمی‌باشد. بعد از اجرای مداخله میانگین نمره در گروه کنترل $91/1 \pm 9/7/8$ و در گروه مداخله $91/8 \pm 8/5/3$ که با توجه به ($P=0/306$) از نظر آماری معنی‌دار نمی‌باشد. میانگین نمره در گروه کنترل از $70/5 \pm 51/7$ به $97/8 \pm 8/5/3$ تغییر یافت. میانگین نمره در گروه کنترل به سمت افزایش معنی‌دار شده است ($P<0/001$). میانگین نمره در گروه مداخله از $91/8 \pm 10/5/4$ به $119/7 \pm 9/7/8$ تغییر یافت میانگین نمره در گروه مداخله به سمت کاهش معنی‌دار می‌باشد ($P<0/001$). به عبارتی بعد از اجرای مداخله میانگین نمره ALT در گروه کنترل به سمت بدتر شدن و در گروه کنترل به سمت بهتر شدن از نظر آماری معنی‌دار شده است.

جدول ۱- شاخص‌های دموغرافیک کوکان مبتلا به بیماری مزمن کبدی مورد مطالعه در دو گروه مداخله و کنترل

نتایج آزمون آماری	گروه			متغیر
	کنترل		مداخله	
	انحراف معیار میانگین تعداد	انحراف معیار میانگین تعداد	انحراف معیار میانگین تعداد	
*P = 0/07	8/6 ± 3/7	7/0 ± 3/6		سن (سال)
*P = 0/06	135/5 ± 29/3	122/5 ± 2/1		قد (سانتی‌متر)
*P = 0/10	28/3 ± 18/5	26/0 ± 1/9		وزن (کیلوگرم)
*P = 0/08	16/0 ± 3/4	15/9 ± 2/6		نمایه توده بدنی (kg/m ²)
*** 0/18	36/4 ± 0/8	32/6 ± 0/8		سن مادر
*** 0/19	39/8 ± 7/9	36/0 ± 2/7		سن پدر
	-	(%6/7) 3	بی‌سواد	سطح تحصیلات مادر
**** 0/12	(%96/9) 31	(%86/6) 39	تا متوسطه	
	(%3/1) 1	(%6/7) 3	دانشگاهی	
*** 0/09	-	-	بی‌سواد	سطح تحصیلات پدر
	(%96/9) 31	(%93/3) 42	تا متوسطه	
	(%3/1) 1	(%6/7) 3	دانشگاهی	
**** 0/99	(%90/6) 29	(%93/3) 42	خانه‌دار	شغل مادر
	(%9/4) 3	(%6/7) 3	شاغل	
**** 0/27	(%6/25) 2		کارمند	شغل پدر
	(%12/5) 4	(%13/3) 6	کارگر	
	(%81/25) 26	(%86/7) 39	آزاد	

* آزمون من ویتنی، ** آزمون تی مستقل، *** آزمون خی دو

جدول ۲- بررسی شاخص‌های اختصاصی کبدی قبل و بعد از مداخله در دو گروه شرکت‌کننده در مطالعه

P.V	گروه			متغیرها
	کنترل (Mean±SD)	مداخله (Mean±SD)	قبل از مداخله	
/12	13/1 ± 1/1	14/1 ± 1/6		
/00	14/1 ± 0/6	13/1 ± 0/5	بعد از مداخله	زمان پروتومبین

	P<0.001	0.040	P.V	
۰/۳۷	۴/۶±۰/۳	۴/۵±۰/۳	قبل از مداخله	
۰/۰۷	۴/۵±۰/۳	۴/۵±۰/۳	بعد از مداخله	آلومین
	۰/۰۱۲	۰/۰۰۷	P.V	
۰/۵۸	۰/۶±۰/۲	۰/۸±۰/۶	قبل از مداخله	
۰/۲۹	۰/۷±۰/۲	۰/۸±۰/۵	بعد از مداخله	بیلی روین توکال
	P<0.001	۰/۰۶۳	P.V	
۰/۵۳	۰/۱۵±۰/۰۴	۰/۲±۰/۱	قبل از مداخله	
۰/۰۷	۰/۱۷±۰/۰۹	۰/۲±۰/۱	بعد از مداخله	بیلی روین مستقیم
	۰/۲۸۱	۰/۳۴۱	P.V	
۰/۸۲	۹۰/۹±۱۴/۷	۱۰۳/۴±۶۸/۰	قبل از مداخله	آسپارتات ترانس آمیناز
۰/۰۸	۱۲۰/۹±۱۳۰/۴	۷۶/۵±۵۶/۴	بعد از مداخله	
	P<0.001	P<0.001	P.V	
۰/۱۴	۷۰/۵±۵۱/۷	۱۱۹/۸±۱۰۵/۴	قبل از مداخله	
۰/۰۰	۹۷/۸±۸۵/۳	۹۱/۷±۹۷/۸	بعد از مداخله	آلین ترانس آمیناز
	۰/۰۰۱	P<0.001	P.V	
۰/۶۴	۱۴/۹±۱/۱	۱۵/۳±۱/۲	قبل از مداخله	
۰/۵۳	۱۴/۸±۱/۴	۱۵/۱±۱/۲	بعد از مداخله	هپاتومگالی
	۰/۳۲۱	۰/۳۴۸	P.V	
۰/۸۴	۱۰/۳±۱/۰۲	۱۰/۸±۱/۱	قبل از مداخله	
۰/۷۲	۱۰/۳±۱/۰۲	۱۰/۸±۱/۸	بعد از مداخله	اسپلنومگالی
	۰/۲۳۱	۰/۳۶۹	P.V	

بحث

کودکان مبتلا به بیماری مزمن کبدی متوجه تنفسیات معنادار در ساختهای تنفسی و آنزیمهای اختصاصی عملکرد کبدی شدند لذا آنها توصیه بر استفاده از رژیم‌های غذایی کم کالری در بیماران مبتلا نمودند (۱۹). مطالعه لاندرسون و همکاران نیز که به بررسی ارتباط رژیم غذایی دوران کودکی با بیماری کبدی مزمن پرداخته بود نشان داد که مصرف انرژی در تمام سنین (۳ تا ۱۳ سال) با نتایج کبدی ارتباط مثبت داشت، به نحوی که پس از تعديل میزان مصرف کل انرژی، نتایج مرتب با بیماری کبدی به شدت کاهش می‌یابد (۲۰). در این رابطه مطالعه قندهاری و همکاران که به صورت گذشته‌نگر به تجزیه و تحلیل رژیم غذایی ۱۲۰ فرد مبتلا به بیماری کبدی مزمن پرداخته و نتایج را پس از تعديل انرژی مورد بررسی قرار دادند نشان داد که سوابق رژیم غذایی بیماران مبتلا NAFLD و افراد سالم از نظر میزان مصرف انرژی، فیبر، اسیدهای چرب ترانس، ویتامین D و ویتامین E متفاوت است (۲۱). بنابراین، با توجه به نتایج مطالعات، نیازمند توجه و پیوژه در راستای الگوهای غذایی این افاده بهمنظور بهبود شیوه زندگی و جلوگیری از بروز و پیشرفت NAFLD هستیم.

مطالعات مختلفی به بررسی تأثیر استفاده از روش‌های آموزشی و درمانی مختلف بر عالیم و درمان بیماری مزمن کبدی در کودکان پرداخته‌اند. در مطالعه‌ای که توسط عارف حسینی و همکاران با هدف بررسی تأثیر آموزش استفاده از دو نوع رژیم غذایی کم انرژی با محتوای متفاوت بر روی بیماران کبد چرب غیرالکلی به صورت double-blind انجام شد نتایج نشان داد که ۴۴ بیمار کبد چرب غیرالکلی به ۲ گروه تقسیم و هر ۲ گروه

نتایج حاصل از بررسی داده‌ها نشان داد که مداخله برنامه آموزشی تعديل رژیم غذایی اثرات مثبتی بر یافته‌های اختصاصی کبدی دارد به نحوی که بین دو گروه کنترل و مداخله بعد از مداخله، آزمون‌های اختصاصی کبدی شامل زمان پروتروموین، آلومین، آسپارتات ترانس آمیناز، آلانین ترانس آمیناز ارتباط معناداری بین دو گروه (مداخله و کنترل) وجود داشت. در این رابطه مقایسه میانگین نمره زمان پروتروموین قبل و بعد از مداخله نشان می‌دهد که میانگین زمان پروتروموین در گروه مداخله به سمت بهتر شدن و در گروه کنترل به سمت بدتر شدن، معنی‌دار شده است و میانگین نمره آلومین به شکل معنی‌داری در گروه مداخله افزایش و در گروه کنترل کاهش یافته است. تعديل و استفاده از رژیم غذایی کم کالری در کنترل و مدلیریت بیماری کبدی مزمن جایگاه ویژه‌ای دارد. در اکثر این بیماران افزایش چربی‌های پلاسمما و سایر عوامل خطر متابولیک مانند چاقی دیده شده است. به نحوی که در بسیاری از مطالعات افزایش چربی احشایی اندازه دور گزارش می‌شود. بنابراین یکی از روش‌های درمان کبد چرب غیرالکلی، کاهش تدریجی وزن می‌باشد که منجر به کاهش سطح آنزیمهای کبدی سرم و التهاب و فیبرоз می‌گردد (۱۸). در این راستا مطالعه نجارزاده و همکاران با تعديل رژیم غذایی و ارایه رژیم غذایی کم کالری به

افراد مورد مطالعه پس از ۶ ماه مصرف مکمل BCAA کاهش یافته است. احتمالاً افراد مورد مطالعه ما باید مدت زمان بیشتری این رژیم را رعایت می‌کردند تا سطح بیلی‌روビین کاهش یابد.

در رابطه با نمره AST، میانگین نمره در گروه مداخله به سمت کاهش معنی‌دار می‌باشد به عبارتی بعد از اجرای مداخله میانگین نمره AST در گروه کنترل به سمت بدتر شدن و در گروه کنترل به سمت بهتر شدن شد و از نظر آماری معنی‌دار شده است. میانگین نمره ALT بعد از اجرای مداخله در گروه کنترل و در گروه مداخله از نظر آماری معنی‌دار نمی‌باشد. در مطالعه ما احتمالاً با مصرف BCAA و تأثیر آن روی سلول‌های کبدی ALT و AST کاهش یافته است و با مصرف MUFA سطح ALT AST کاهش یافته است. شاخص افزایش در آنزیم‌های کبدی، آلانین آمینوترانسفراز (ALT) و آسپارتات آمینوترانسفراز (AST) به عنوان شاخص‌های غیرتهراجمی بیماری کبدی مزمن مطرح شده است (۲۷). مطالعه آندرسون نشان داد که تعديل انرژی در کودکان ۳ تا ۱۳ سال منجر به کاهش معنادار میزان ALT و AST شد، همچنین مصرف انرژی در سالین ۳، ۷ و ۱۳ سالگی به طور مداوم با میزان ALT مرتبط بود (۲۰).

مطالعه حقوری و همکاران نشان داد که استفاده از برنامه ورزش‌های هوایی در بیماران کبد چرب غیرالکلی، نیز بر روی سطح ALT، منجر به کاهش سطح ALT شده ولی این کاهش معنادار نبوده که با نتایج مطالعه ما همسو می‌باشد (۲۸). در صورتی که مطالعه ماقرو همکاران که با هدف تأثیر ارایه برنامه آموزشی رژیم غذایی با فروکنوز و گلیسمی کاهش یافته در آنزیم‌های کبدی کودکان مبتلا به بیماری کبدی مزمن انجام شده بود، نشان داد که برنامه غذایی کاهش فروکنوز و ارایه آموزش‌های مربوطه منجر به کاهش میزان ALT در ماه اول و سوم پیگیری شده است (۲۹).

این مطالعه در رابطه با ALT با نتایج مطالعه ما همسو نبود که شاید این موضوع در نوع برنامه غذایی ارایه شده به کودکان قابل توجیه باشد. همچنین در این مطالعه میانگین نمره هپاتومگالی و اسپلنومگالی بعد از مداخله از نظر آماری معنی‌دار نبود که به نظر می‌رسد تغییرات معنادار نیازمند دوره‌های پیگیری با فواصل طولانی‌تر می‌باشد و با توجه به محدود بودن دوره پیگیری مطالعه حاضر نمی‌توان در این مورد نتیجه‌گیری صحیح نمود. نتایج حاصل از بررسی داده‌ها نشان داد که مداخله برنامه آموزشی تعديل رژیم غذایی اثرات مثبتی بر یافته‌های اختصاصی کبدی دارد به نحوی که بین دو گروه کنترل و مداخله بعد از مداخله آزمون‌های اختصاصی کبدی زمان پرتوژنومیکن، آلبومین، آسپارتات ترانس آمیناز، آلانین ترانس آمیناز اختلاف معناداری بین دو گروه (مداخله و کنترل) وجود داشت. لذا می‌توان با استفاده از کتاب راهنمای عملی تغذیه در کودکان مبتلا به بیماری کبدی مزمن را به تبیم درمانی توصیه نمود تا در کودکانی که دچار سوء تغذیه هستند برای بهبود وضعیت تغذیه، برای پیشگیری از سوء تغذیه و بهبود

به مدت ۶ ماه رژیم غذایی کم انرژی با محتوای متفاوت دریافت کردند و بعد از ۱۲ ساعت ناشتابی فاکتورهای آتروروپوتربیک و آنزیم‌های کبدی اندازه‌گیری شدند. علاوه بر کاهش وزن محسوس در هر دو گروه کاهش قابل توجهی در اکوژنیسیته و آنزیم‌های کبدی مشاهده شد. طبق نتایج به دست آمده از این مطالعه، رژیم کم انرژی صرف‌نظر از محتوا باعث کاهش میزان آنزیم‌های کبدی می‌شود (۲۲). قائمی و همکاران مطالعه‌ای به منظور تعیین اثرات کاهش وزن بر شاخص‌های بیماری کبد چرب انجام دادند. در این مطالعه ۵۰ بیمار مبتلا به NAFLD با مدت ۶ ماه تحت رژیم غذایی با انرژی ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ کیلوکالری کمتر از انرژی موردنیاز آنها برحسب وزن تعديل شده) قرار گرفتند، شاخص‌های تن سنجی، دریافت تغذیه‌ای، فعالیت بدنی و آنزیم‌های کبدی در ابتدای مطالعه و ماههای سوم و ششم مداخله بررسی شدند. بعد از مداخله، شاخص‌های تن سنجی، نمایه توده بدنی و آنزیم‌های کبدی در هر دو گروه کاهش یافتد بنابراین آنها نتیجه گرفتند که مطالعه مداخله انجصاری کاهش وزن به عنوان اولین گام در مدیریت بیماران مبتلا به بیماری کبد چرب غیرالکلی توصیه شده است (۲۳). در این رابطه وهمی و همکاران به ارزیابی الگوهای غذایی مرتبط با بیماری کبد چرب غیرالکلی (NAFLD) و اثربخشی مداخلات رژیم غذایی در محیط واقعی در مرکز پزشکی عالی در شمال آلمان پرداختند، بدین صورت که یافته‌های آزمایشگاهی و بالینی ۵۵ بیمار مبتلا را با ۸۸ بیمار سالم از نظر رژیم غذایی مقایسه نمودند همچنین به بررسی اثربخشی مداخلات رژیم غذایی ۶ ماه پس از آموزش و مشاوره در راستای تعديل انرژی پرداختند که نتایج مطالعه آنها نشان داد که افراد مبتلا در مقایسه با افراد سالم میزان کالری روزانه بیشتری دریافت می‌کردند و مقدار مطلق اکثر اجزای تغذیه‌ای مصرف شده توسط بیماران NAFLD بیشتر از گروه کنترل بود که در نهایت پس از مداخله آموزشی و کاهش میزان انرژی دریافتی روزانه بررسی یافته‌ها پس از ۶ ماه حاکی از کاهش معنادار سطح ALT در افراد مبتلا بود (۲۴).

در رابطه با تغییرات نمره بیلی‌روビین توتال و مستقیم براساس داده‌ها، میانگین نمره بیلی‌روビین توتال در گروه کنترل به سمت افزایش معنی‌دار می‌باشد ولی در گروه مداخله میانگین نمره تغییر نکرده است و میانگین نمره بیلی‌روビین مستقیم در گروه مداخله تغییر معناداری نکرده است. در رابطه با تأثیر وضعیت تغذیه‌ای مناسب به خصوص اثر پروتئین BCAA بر متabolیسم کبدی مشخص شده است و طبیعی است که در ابتدای مصرف غذای مناسب، Child-Pugh Score تغییری نمی‌کند ولی اگر مدت زمان طولانی مصرف شود Child-Pugh Score کمتر می‌شود. احتمالاً در مطالعه ما مدت زمان مداخله کم بوده است و عملکرد سلول‌های کبدی آنچنان بهمندانه‌افته است که بتواند مقادیر طبیعی بیلی‌روビین را کوتنزوگه نماید و بیلی‌روビین غیر کوتنزوگه کاهش یابد لذا سطح بیلی‌روビین تغییری نکرده است. در مطالعه یوشیدا (۲۵) و مارچیسنسی (۲۶) سطح بیلی‌روビین

11. Molfino A, Johnson S, Medici V. The challenges of nutritional assessment in cirrhosis. *CNR* 2017;6:274-80. doi:10.1007/s13668-017-0216-8
12. Eghtesad S, Poustchi H, Malekzadeh R. Malnutrition in liver cirrhosis: the influence of protein and sodium. *MEJDD* 2013;5:65.
13. Kerwin AJ, Nussbaum MS. Adjuvant nutrition management of patients with liver failure, including transplant. *SCJ* 2011;91:565-78. doi:10.1016/j.suc.2011.02.010
14. da Silva FV, Ferri PM, Queiroz TCN, Barbosa PdSH, de Oliveira MCC, de Melo Pereira LJ, et al. Nutritional evaluation of children with chronic cholestatic disease. *JP* 2016;92:197-205. doi:10.1016/j.jped.2015.07.006
15. Moctezuma-Velázquez C, García-Juárez I, Soto-Solís R, Hernández-Cortés J, Torre A. Nutritional assessment and treatment of patients with liver cirrhosis. *NJ* 2013;29:1279-85. doi:10.1016/j.nut.2013.03.017
16. Amirhamidi Z, Ejtahed H-S, Bahadoran Z, Mirmiran P, Azizi F. Association between food intakes and non-alcoholic fatty liver disease: a systematic review. *IJDM* 2015;14:235-46. doi:10.1038/oby.2009.126
17. Farsad Naeimi A, Khoshbaten M, Ebrahimi-Mameghani M, Arefhosseini S, Rashid J, Noormohammadi M. Effect of moderate-carbohydrate and low-calorie diet on metabolic risk factors, liver enzymes and Sonographic findings in patients with non-alcoholic fatty liver disease (NAFLD). *IJEM* 2013;15:262-8.
18. Shah K, Stufflebam A, Hilton TN, Sinacore DR, Klein S, Villareal DT. Diet and exercise interventions reduce intrahepatic fat content and improve insulin sensitivity in obese older adults. *OJ* 2009; 17:2162-8. doi:10.1038/oby.2009.126
19. Nadjarzadeh A, Jani N, Khoshnevisan M, Molajafari A, Fallahzadeh H, Khabiri F, Shavakhi A. Effects of low caloric diet with and without vitamin D supplementation on anthropometric parameters in patients with non-alcoholic fatty liver. *TJ* 2016;14:410-22.[Persian].
20. Anderson EL, Howe LD, Fraser A, Macdonald-Wallis C, Callaway MP, Sattar N, et al. Childhood energy intake is associated with nonalcoholic fatty liver disease in adolescents. *JN* 2015;145:983-9. doi:10.3945/jn.114.208397
21. Ghandehari M, Soleimani D, Sedaghat M, Razmpour F, Parizadeh SM, Jafarzadeh-Esfehani R, et al. Comparison of diet records between patients with non-alcoholic fatty liver disease and controls. *JN, Fasting and Health* 2019;7:146-50.
22. Arefhosseini SR, Ebrahimi-Mameghani M, Naeimi AF, Khoshbaten M, Rashid J. Lifestyle modification through dietary intervention: Health promotion of patients with non-alcoholic fatty liver disease. *HPP* 2011;1:147.
23. Ghaemi A, Taleban F, Hekmatdoost A, Rafiei A, Hosseini V, Amiri Z, et al. Effect of weight reduction diet on non-alcoholic fatty liver disease. *IJNSFT* 2013;8:123-34.
24. Wehmeyer MH, Zyriax B-C, Jagemann B, Roth E, Windler E, Zur Wiesch JS, et al. Nonalcoholic fatty liver disease is associated with excessive calorie intake rather than a distinctive dietary pattern. *MJ* 2016;95. doi: 10.1097/MJD.0000000000003887
25. Yoshida T, Muto Y, Moriwaki H, Yamato M. Effect of long-term oral supplementation with branched-chain amino acid granules on the prognosis of liver cirrhosis. *GJJ* 1989;24:692-8. doi: 10.1007/BF02774169
26. Marchesini G, Bianchi G, Merli M, Amodio P, Panella C, Loguercio C, et al. Nutritional supplementation with branched-chain amino acids in advanced cirrhosis: a double-blind, randomized trial. *GJ* 2003;124:1792-801. doi:10.1016/S0016-5085(03)00323-8
27. Vernon G, Baranova A, Younossi Z. Systematic review: the epidemiology and natural history of non-alcoholic fatty liver disease and non-alcoholic steatohepatitis in adults. *APhT* 2011;34:274-85. doi:10.1111/j.1365-2036.2011.04724.x

وضعیت کبد استفاده نمود. همچنین در مراکز بهداشتی توسط تیم بهداشتی به والدین توصیه شود و مانند سایر مراقبت‌های بهداشتی پیگیری شود. آگاهی از نتایج این پژوهش، سطح دانش پرستاران و تیم درمانی را در جهت بهبود وضعیت تغذیه افزایش می‌دهد. علاوه بر آن کتاب طراحی شده در این طرح می‌تواند در کارگاه‌ها و سمینارها ارایه شود و راهنمای جامع تغذیه در کودکان مبتلا به بیماری کبدی مزمن باشد.

تشکر و قدردانی

این مطالعه بخشی از پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته پرستاری کودکان تحت عنوان "بررسی برنامه تعديل تغذیه‌ای بر کیفیت زندگی و یافته‌های اختصاصی کبدی در کودکان مبتلا به بیماری کبدی مزمن"، مصوب دانشگاه علوم پزشکی مشهد در سال ۹۴ به کد ۹۲۲۱۴۴ می‌باشد. بدین‌وسیله از همکاری صمیمانه متخصصین گوارش و تغذیه که در اعتبارسنجی کتابچه آموزشی همکاری نووند و از مسئولین بیمارستان و کلیه شرکت‌کنندگان محترم و از حمایت مالی دانشگاه علوم پزشکی مشهد تشکر و قدردانی می‌شود. این مطالعه در مرکز ثبت پژوهش‌های کارآزمایی ایران (IRCT) با کد IRCT2015091424019N1 ثبت گردیده است.

References

1. Fouad R, Musa S, Sabry D, Salama A, Alem SA, Atef M, et al. Analysis of clinical and virologic features in Hepatitis B e Antigen (HBeAg)-negative and HBeAg-positive Egyptian chronic hepatitis B patients. *AHSJ* 2020;20:649-55. doi: 10.4314/ahs.v20i2.13
2. Walter H, Sadeque-Iqbal F, Ulysse R, Castillo D, Fitzpatrick A, Singleton J. The effectiveness of school-based family asthma educational programs on the quality of life and number of asthma exacerbations of children aged five to 18 years diagnosed with asthma: a systematic review protocol. *JBIES* 2015;13:69-81. doi: 10.1124/jbisrir-2015-2335
3. Chaudhary FA, Ahmad B, Bashir U, Sinor MZ. Oral health-related quality of life and related factors among facial burn injury patients in Pakistan. 2020;13. doi: 10.21203/rs.3.rs-26441/v1
4. Gulati R, Radhakrishnan KR, Hupertz V, Wyllie R, Alkhouri N, Worley S, et al. Health-related quality of life in children with autoimmune liver disease. *JPGN* 2013;57:444-50. doi: 10.1097/MPG.0b013e31829ef82c
5. Chen X, Wang J, Lu Y, Xie X, Gu Y, Latour JM, et al. Feeding practices in 6–24-month-old children with chronic cholestatic liver diseases: a mixed-method study. *BMC* 2020;20:1-9. doi:10.1186/s12887-020-02290-8
6. Santetti D, de Albuquerque Wilasco MI, Dornelles CTL, Werlang ICR, Fontella FU, Kieling CO, et al. Serum proinflammatory cytokines and nutritional status in pediatric chronic liver disease. *WJG* 2015;21:8927. doi: 10.3748/wjg.v21.i29.8927
7. Harrison TR, Jameson JL. Harrison's Principles of Internal Medicine| Principles of Internal Medicine. MGHE: 2018.p.123.
9. Nagai A, Kubota M, Katayama Y, Kojima C. Evaluation of taste acuity by the filter-paper disc in Japanese young women: the relationship with micronutrients status. *APJCN* 2012;21:406.
10. Korah TE, El-Sayed S, ElShafie MK, Hammuda GE, Safan MA. Significance of serum leptin and adiponectin levels in Egyptian patients with chronic hepatitis C virus associated hepatic steatosis and fibrosis. *WJH* 2013;5:74. doi: 10.4254/wjh.v5.i2.74

28. Haghverdi morteza.Comparison of the effect of aerobic exercise with whole body vibration with aerobic exercise alone in patients with non-alcoholic fatty liver. Tabriz University of Medical Sciences, Thesis. 1396.[Persian].
29. Mager DR, Ifiguez IR, Gilmour S, Yap J. The effect of a low fructose and low glycemic index/load (FRAGILE) dietary intervention on indices of liver function, cardiometabolic risk factors, and body composition in children and adolescents with nonalcoholic fatty liver disease (NAFLD). JPEN 2015;39:73-84.
[doi:10.1177/0148607113501201](https://doi.org/10.1177/0148607113501201)

The Effect of Educational Diet-Based Program on Liver Function in Children with Chronic Liver Disease: A Clinical Trial

SeyedAli Jafari (M.D., Ph.D.)¹, Aramesh Rezaeian (Ph.D.)^{2,3}, Zahra Namjou (M.Sc.)^{*4,5}, Majid Ghayour-Mobarhan (M.D., Ph.D.)^{6,7}, Zahra Ghaneifar (M.Sc.)⁸

1- Dept. of Pediatric Gastroenterology, School of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

2- Evidence Based Care Research Center, Instructor Pediatric Nursing, School of Nursing and Midwifery, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

3- Dept. of pediatrics, School of Nursing and Midwifery, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

4- Dept. of Pediatric Nursing, School of Nursing and Midwifery, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

5- Dept. of Pediatrics, School of Nursing and Midwifery, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran.

6- Metabolic Syndrome Research Center, School of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

7- International UNESCO Center for Health Related Basic Sciences and Human Nutrition, Dept. of Nutrition, School of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

8- Graduate of Nutrition, School of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

Received: 13 April 2021, Accepted: 1 January 2022

Abstract:

Introduction: Chronic liver disease is one of the most important diseases that considering the effect of this disease on quality of life and its interaction on the nutritional status of children and adolescents. The present study was conducted to determine the effect of Educational diet-based program on liver function in children with chronic liver disease.

Methods: This study was a two-group randomized controlled trial and pretest-posttest that was performed on 45 intervention group and 30 control group in Ghaem Mashhad hospital. In addition to routine care, the intervention group received a diet modification training program during 6 sessions of the workshop and the patients in the control group received routine care. The levels of bilirubin (total, direct), albumin, prothrombin, transaminases (AST, ALT) of the research units were assessed using blood samples before the intervention and after 12 weeks of follow-up. Data analysis was performed using SPSS software version 16 and independent t-test, paired t-test, Wilcoxon, Mann-Whitney and Q square tests.

Results: The results of data analysis showed that the intervention of diet modification program has positive effects on liver-specific findings so that between the two groups of control and intervention after liver-specific tests of prothrombin time, albumin, aspartate transaminase, alanine Transaminases were significantly associated between the two groups (intervention and control ($P \leq 0.05$). The results were not significant for total and direct bilirubin, hepatomegaly and splenomegaly ($P > 0.05$).

Conclusion: Considering the positive effect of educational intervention, it is recommended that parents and health care providers use diet modification training program as an effective solution to prevent undesirable complications of liver disease in children and provide them with relevant educational materials to take.

Keyword: Program, Nutrition, Specific findings, Chronic liver disease.

Conflict of Interest: No

*Corresponding author: Z. Namjou, Email: az.namjou@gmail.com

Citation: Jafari SA, Rezaeian A, Namjou Z, Ghayour-Mobarhan M, Ghaneifar Z. The effect of educational diet-based program on liver function in children with chronic liver disease: A clinical trial. Journal of Knowledge & Health in Basic Medical Sciences 2022;17(2):1-10.